उष्णिहं छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। तनूनपान्नामको द्वितीयप्रयाजदेवः, तं होता 'यक्षत्' यजतु। कीदृशं 'शुचिव्रतं' शुद्धमेतत्कर्म्मरूपं व्रतं यस्य तादृशम्,'उद्भिदं' फलस्योद्भेत्तारमुत्पादयितारं,'यं' तनूनपादाख्यमग्निम्, 'अदितिः' इयं भूमिः,'गर्भं दधे' तं यजत्वित्यन्वयः। तद्द्वारेण 'शुचिं' शुद्धात्मानं,'वयोधसमिन्द्रं' पशुदेवम् उष्णिक्छन्दोदेवञ्च यजतु। ततः, 'इन्द्रियं दित्यवाहं गां' द्विवर्षां गाम् आयुष्यञ्च सम्पादयतु। वेत्वित्यादि पूर्व्ववत्॥

अथ तृतीयमन्त्रमाह। "होता यक्षदीडेन्यम्। ईडितं वृत्रहन्तमम्। इडाभिरीड्यꣳ सहः। सोममिन्द्रं वयोधसम्। अनुष्टुभं छन्द इन्द्रियम्। त्रिवत्सं गां वयो दधत् [२]। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। 'ईडेन्यः' तृतीयप्रयाजदेवः, तं 'होता' यजतु। कीदृशम्, 'ईडितं' सर्व्वैः ऋत्विग्भिः स्तुतम्। 'वृत्रहन्तमम्' अतिशयेन वैरिघातिनम्, 'इडाभिरीड्यं' स्तुतिपराभिः ऋत्विग्भिः स्तुतं, 'सहः' बलहेतुम्। इन्द्रमित्यादि पूर्व्ववत्। तस्य विशेषणं 'सोमं' सोमपानार्हमित्यर्थः। 'त्रिवत्सं' त्रिवर्षम्॥

अथ चतुर्थमन्त्रमाह। "होता यक्षत्सुबर्हिषदम्। पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं वयोधसम्। बृहतीं छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविं गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। बर्हिःशब्देन चतुर्थप्रयाजदेव उच्यते, तं होता 'यक्षत्'। कीदृशं,'पूषण्वन्तं' पोषणसामर्थ्ययुक्तम्,'अमर्त्यं' मरणरहितं,'प्रिये बर्हिषि' यज्ञे,'सीदन्तम्' उपविष्टम्। अमृ-